

opusdei.org

# **Predikan vid helgonförklaringen (6/10 2002)**

Den helige Faderns ord till  
deltagarna i mässan för  
helgonförklaringen av Opus  
Deis grundare den 6 oktober  
2002.

2006-03-11

1. "Alla som leds av ande från Gud är  
Guds söner" (Rom 8:14). Dessa ord  
från aposteln Paulus som vi nyss  
hörde hjälper oss att bättre förstå det  
viktiga budskapet med dagens

helgonförklaring av Josemaría Escrivá de Balaguer. Lyhört lät han sig ledas av den Helige Ande, övertygad om att det bara är så man till fullo kan uppfylla Guds vilja.

Denna grundläggande kristna sanning var ett återkommande tema i hans förkunnelse. Han upphörde aldrig att uppmana sina andliga barn att anropa den Helige Ande, så att de aldrig skulle skilja åt det inre livet, dvs den personliga relationen till Gud, och familje- och arbetslivet, det sociala livet som är fullt av små timliga verkligheter. Båda bör utgöra ett och samma liv, ett liv som är "heligt och genomsyrat av Gud". "Den osynlige Guden", skrev han, "möter vi i de synligaste och mest materiella tingen". (*Samtal med Mons. Escrivá de Balaguer*, 114).

Hans budskap är aktuellt och brådskande även idag. Den kristne, som inlemmats i Kristus genom

dopet, är kallad till att ha en oavbruten livsrelation till Herren.

2. "Herren Gud tog människan och satte henne i Edens trädgård att bruka och vårda den" (1 Mos 2:15).

Dagens första läsning, ur 1

Moseboken, påminner oss om att Skaparen anförtrodde världen åt människan, för att hon skulle 'bruka' och 'vårda' den. De troende bidrar till detta Guds universella projekt genom sin handling i världens olika verkligheter. Arbetet och alla andra sysslor blir medel till daglig helgelse, när de utförs med hjälp av Guds nåd.

Josemaría Escrivá hävdade att "En troende kristens vanliga liv är ett liv där Gud är närvarande i varje ögonblick, vare sig man arbetar eller vilar, ber eller sover" (*Betraktelser*, 3 mars 1954). Denna andliga syn på livet öppnar ett oerhört rikt frälsningsperspektiv, eftersom Gud är nära oss även i den till synes gråa

vardagen, och vi kan medverka i hans frälsningsverk. Genom detta förstår man bättre andra Vatikankonciliets påstående att "det kristna budskapet inte vänder människorna bort från deras uppgift att uppbygga världen [...], utan snarare ännu strängare förpliktar dem att göra detta" (*Gaudium et spes*, 34).

3. Att leda världen till Gud och förvandla den inifrån: detta är idealet som den helige grundaren visar för er, kära bröder och systrar som idag glädjer er över hans helgonförklaring. Han fortsätter att påminna er om behovet av att inte vara rädda inför en materialistisk kultur, som hotar att urholka Kristi lärjungars mest genuina identitet. Den helige Josemaría insisterade starkt på att den kristna tron är oförenlig med konformism och inre slentrian.

I hans spår, sprid till alla i samhället, oavsett ras, klass, kultur eller ålder, denna medvetenhet om allas kallelse till helighet. Bemöda er i första hand om att själva bli heliga genom att odla denna ödmjukhets- och tjänsteanda, denna självöverlåtelsens anda som är ständigt lyhörd för Andens röst. På detta sätt blir ni "jordens salt" (jfr. Matt. 5:13) och ert ljus "skall lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er fader i himlen" (ibíd., 5:16).

4. Missförstånd och svårigheter möter förvisso den som försöker tjäna Evangeliets sak troget. Herren renar och formar med Korsets mystiska kraft alla dem som Han kallar till sin tjänst. Men i Korset, sade det nya helgonet, finner vi ljus, frid och glädje: *Lux in Cruce, requies in Cruce, gaudium in Cruce!*

Ända sedan mässfirandet den 7 augusti 1931 återljöd Jesu ord i

Josemarías själ: " Och när jag blir upphöjd från jorden skall jag dra alla till mig " (Joh 12:32), Josemaría Escrivá förstod tydligt att de kristnas uppdrag består i att höja Kristi kors över alla mänskliga verkligheter. Han kände i sitt inre den spännande kallelsen att evangelisera alla miljöer. Utan att tveka tog han sig an Jesu uppmaning till aposteln Petrus som vi nyss hörde i denna Plats: Duc in altum!. Denna uppmaning gav han vidare till sin andliga Familj, så att denna skulle ge kyrkan ett sunt bidrag av communion och apostolisk tjänst. Denna uppmaning riktas idag till oss alla: Ro ut på djupt vatten", säger Herren, "och lägg ut näten där" (Luk 5:4).

5. Ett så allvarligt uppdrag kan endast utföras med en ständig inre tillväxt som får sin näring i bönen. Den helige Josemaría var en bönens mästare. Bönen betraktade han som ett utomordentligt bra "vapen" för att

frälsa världen. Han brukade ge följande råd: "Först bön, sedan botgöring, på tredje plats, på avlägsen tredje plats - handling" (Vägen, 82). Det är ingen paradox, utan en evig sanning: apostolatets fruktbarhet finns framför allt i bönen och i ett intensivt och ständigt sakramentalliv. Detta är i grund och botten hemligheten bakom heligheten och bakom helgonens verkliga framgång.

Må Herren hjälpa er, kära bröder och systrar, att ta emot detta krävande arv av böneliv och evangelisering! Må Maria bistå er, hon som er helige grundare kallade *Spes nostra, Sedes Sapientiae, Ancilla Domini!*

Må Jungfrun Maria göra var och en av oss till ett äkta vittne av Evangeliet! Må hon göra oss beredda att överallt ge ett generöst bidrag till uppbyggandet av Kristi Rike! Må

den helige Josemarías exempel och  
förkunnelse stimulera oss, så att  
också vi, när vår jordiska vandring  
tar slut, må ta del i himmelens  
lyckliga arv! Där kommer vi att,  
tillsammans med änglarna och  
helgonen, i all evighet beskåda Guds  
ansikte och sjunga till hans ära!

(Icke officiell översättning)

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad  
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/  
article/predikan-vid-  
helgonforklaringen-6-10-2002/  
\(2025-08-06\)](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/predikan-vid-helgonforklaringen-6-10-2002/)